

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Gregorius Thaumaturgus Ep. 17. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

17. Nov. VITÆ SANCTORVM. 559
tentavit dormienti. Itaque à mediâ semper nocte
AVRORAM MARIAM veneratus, tum demum sã-
cra volumina ante eburneam illius imaginem le-
ctitavit, non nescius ex hujus potissimum uberi-
bus divinæ sapientiæ rivos scaturire. Archiepisc.
Cantuariensis factus affirmavit, malle se in igne,
quàm in noxam labi. Exul moriturus, MI JESU,
exclamavit, te testem habeo, te præter nihil um-
quam expetisse. Hujus vulnera tunc millies est
exosculatus, pectus præsertim saucium, in quod
etiam vitam expiravit, nobilem ad invidiam tu-
mulum. *Ex vitâ.*

*Si publica fama te non damnat, propria te conscien-
tia condemnat; quoniam nemo potest seipsum fugere.
Vis numquam esse tristis, BENE VIVE. Bona vita sem-
per gaudium habet; conscientia reorum semper in poenã
est. S. Bern. de Int. dom.*

S. GREGORIUS THAUMATURGUS EP.

17. Novembris.

Miracula, quæ GREGORIUS patravit, pagellâ
hâc circumscribere, novum foret miracu-
lum. Famam castissimi juvenis traduxerat mu-
liercula; obsessa tamen à dæmone palinodiam
cecinit, obsidione non nisi à GREGORIO liberata.
Sub initia Pontificatûs magistram VIRGINEM
MATREM, VIRGINEMQUE JOANNEM habuit, di-
gnus his discipulus, utpote & ipse Virgo. Caco-
dæmoni oracula loquenti silentiû indixit, & fano
proscripsit; post eadem ab exilio rediens, in
tempore iteras fecit. Ut fratres duo, quos lis de
paterno lacu disjunxerat, in amicitiam rursus
coirent, cedere omnem inde aquam; ut fidem te-
statam faceret, temploque exædificando locum.

montem aliò ambulare iussit. Iterùm Lyco flumini exundanti moram posuit scipionem suum, qui illicò frondescens ripam umbrâ suâ vestivit. Insequentis se sociumque hostis oculos ita precando fefellit, ut, quos impius quærebat, arbores crederet. Moriturus è suis septemdecim dumtaxat reliquit superstitioni deditos, cum sub adventum suum non plures Christo addictos reperiret. Tumulum cum aliis sibi communem esse voluit, ne, quod vivus numquam fecerat, mortuus proprii quid haberet. Suspiciant alii hæc mira; ego de GREGORIO, quod de Malachia Bernardus, dico: inter multa magnaque miracula, maximum miraculum, quod fecit, ipse fuit. *Ex Gregor. Nyss.*

Si vis utiliter aliquid scire & discere, ama nesciri, & pro nihilo reputari. Hac est altissima & utilissima lectio, sui ipsius vera cognitio & despectio. De se ipso nihil tenere; & de aliis semper bene & aliè sentire, magna sapientia est. Thom. de Kemp. lib. I.

S. GREGORIUS TURON. EPISC.

17. Novembris.

ILle est GREGORIUS, cui nomen infula Turonensis fecit. Parentes illi è primâ nobilitate, nutrices à teneris annis Musæ fuerunt, quibus vicem ille tam postea rependit, ut nesciam plúne ille Musis, an Musæ illi debeant. Puer vitam, quam à patre acceperat, bis eidem reddidit, nec sine miraculo, cum medicinam morituro nunc ~~nomen Irey lino inscriptum,~~ nunc alter Tobias piscis extra adhibuit. Ipse quoties agrotavit (agrotavit sæpiusculè) è cælo medicos, vel D. Eligium vel Martinum habuit, cujus vitam rectè in templorum parietibus, sed multò rectiùs in animo suo